

så er det jo meget let lige at komme til den konklusion, at der ikke er behov for en sådan konsekvensvurdering. Der kan vel også være forslag, som man gerne vil have igennem Folketinget, men hvor flertallet måske er tvivlsomt. Så kan det være mindre belejligt, hvis der er nogle ubehagelige regionale konsekvenser, og så kan man vel dér falde for fristelser til at undlade.

Et forsigtighedsprincip – det udtryk bliver brugt i analysen – må tages i anvendelse, sådan at vi dér, hvor vi er i tvivl om berettigelsen af en konsekvensvurdering, foretager den.

De politikområder, som vi kan tage i anvendelse, når vi skal bestrebe os på at få en ligelig økonomisk udvikling i de forskellige regioner i landet, er jo de velkendte. Arbejdsmarkedspolitikken er væsentlig. Der er det utrolig vigtigt, at man lægger kompetence ud til de regionale områder, så man dér ud fra de lokale hensyn kan iværksætte de rigtige foranstaltninger. Det skal ikke styres centralt fra Arbejdsmarkedsstyrelsen eller andre statslige organer. Jo mere kompetence til de lokale folk, jo bedre.

Så er der det erhvervspolitiske, det regionale erhvervspolitiske, hvor allerede den jysk-fynske erhvervsredegørelse har været nævnt her i dag. Jeg synes, det var et fantastisk godt initiativ, som kommuner og amter i det jyske og fynske tog med at etablere denne redegørelse, og jeg synes også, regeringen har taget fornuftigt imod ideerne, er gået positivt ind i et samspil og allerede har nogle projekter på bedding.

Jeg kan forstå, at der også er stillet nogle midler i udsigt. Over 4 år var det et eller andet imellem en halv og en hel milliard kroner. Det forekommer mig egentlig at være et noget beskedent beløb. Som det fremgår af en udmærket artikel i dag i Jyllands-Posten af Hernings borgmester, Helge Sander, opleves udviklingen på den måde, at i hovedstadsområdet ruller milliarderne, og så må man i resten af landet slås om milliarderne.

Jeg skal ikke her stå og love, at vi vil skaffe så og så mange millioner ved de kommende finanslovforhandlinger, men der må her påhvile os en fælles forpligtelse til, at det ikke er af bevilningsnød, vi ikke opnår det, vi vil.

Infrastruktur har der været talt meget om i årevis: at den offentlige service er på plads. Uddannelsesinstitutioner er utrolig vigtige. Hvis jeg igen skal nævne det område, jeg kommer fra, Ringkjøbing Amt, må jeg sige, at Handels- og Ingeniørhøjskolen i Herning er et fyrtårn uddannelsespolitisk for os i den del af landet, og jeg er

helt overbevist om, at vi kan koble en masse ting på den uddannelsesinstitution, som vil give vækst og udvikling i hele den del af landet. Det er blot et eksempel på det. Der kunne have været nævnt andre eksempler fra andre dele af landet.

Tilsvarende også kulturinstitutioner, kulturbevillinger, hvor langt, langt hovedparten bliver anvendt i København. Den vægtning skal vi have gjort anderledes.

Kunsten er nu at få de gode intentioner og de mange pæne ord omskabt til praktisk handling. Vi har i Det Konservative Folkeparti et betragteligt ansvar for, at der er blevet sat gang i hovedstaden. Det er ikke noget, vi skammer os over. Det er noget, vi er stolte over. Det er vigtigt for et land, at vi har en hovedstad, som er dynamisk, og som kan konkurrere med tilsvarende byer i den øvrige del af Europa. Men vi vil naturligvis ikke acceptere, at der er andre områder i landet, der, samtidig med at der er vækst og dynamik i hovedstaden, stagnerer.

Vi skal, som også regeringen siger i sit formål med det hele, sørge for, at der er gode levevilkår over hele landet, og det, vi kan måle, er jo: Bliver forskellene større, eller bliver forskellene mindre imellem regionerne? Jeg vil tro, hele Folketinget er enig i, at det, at forskellene bliver mindre, er det ideelle. Det er uheldigt, hvis forskellene bliver større.

Der kan jeg i hvert fald opleve som kommunalpolitiker i det vestjyske, at vi i en lang, lang årrække har haft en udvikling i vores beskatningsgrundlag, som har ligget over landsgennemsnittet. Nu oplever vi en situation, hvor vi ligger under landsgennemsnittet. Og det er ikke kun os; der er en række kommuner i provinsen, der oplever dette.

Dette er det soleklare bevis på, at vi i øjeblikket har en situation, hvor forskellene bliver større, ikke mindre. Og derfor er der behov for handling. Det er mit håb efter denne debat her, at vi i fællesskab i Folketinget sammen med regeringen er parat til at handle. Der kan vi ikke kun nøjes med ordene.

Poul Nødgaard (DF):

Tak til regeringen og specielt til indenrigsministeren for den regionalpolitiske redegørelse, som bestemt indeholder mange informative oplysninger og naturligvis også en række målsætninger. Men der er et stort »men«, for det er, som om jeg slet ikke tror på, at der er den fornødne